

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 1296/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Wołowie z dnia 23 czerwca 2021 roku, sygn. akt II K 321/19

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

1.5. *Ustalenie faktów*

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Błędna ocena zgromadzonego materiału dowodowego prowadząca do błędów w ustaleniach faktycznych. Przekroczenie zasady swobodnej oceny faktów i dowodów poprzez danie całkowitej wiary zeznaniom oskarżonej, nieuwzględnienie opinii biegłych oraz zeznań świadków.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Sąd nie dopatrył się błędów natury faktycznej bądź logicznej w całościowej ocenie przeprowadzonych w sprawie dowodów.

Przekonanie sądu o wiarygodności lub niewiarygodności określonych dowodów pozostaje pod ochroną zasady wyrażonej w art. 7 k.p.k. wtedy, gdy spełnione są następujące warunki: ujawnienia całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) w granicach respektujących zasadę prawdy obiektywnej (art. 2 § 2 k.p.k.), rozważenia wszystkich okoliczności zgodnie z zasadą określoną w art. 4 k.p.k. oraz wyczerpującego i logicznego – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – uzasadnienia przekonania sądu, zgodnie z wymogami określonymi w art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. (tak m.in.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2003 r., sygn. akt V KK 375/02, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2004 r., sygn. akt WK 26/03, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2004 r., sygn. akt V KK 60/03, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 grudnia, sygn. akt V KKN 329/00). Wywodzona z art. 7 k.p.k. zasada swobodnej oceny dowodów oznacza wolność wewnętrznego przekonania organu procesowego w kwestii oceny dowodów i wyciągania z nich racjonalnych wniosków, a tym samym wolność od schematycznych skrępowań w tym zakresie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 20 maja 2021 r., sygn. akt II AKa 177/20). Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku sądu I instancji wynika, że wszystkie istotne dowody zostały poddane analizie oraz należytej ocenie, zgodnej z wymogami określonymi w

art. 7 k.p.k. Sąd szczegółowo wskazał poszczególne dowody – wyjaśnienia oskarżonej, zeznania świadków oraz rozliczne dokumenty, fakty które z nich wywiedziono, a także przyczyny leżące na gruncie przyjętego wobec nich stanowiska. Brak podzielenia zapatrywań strony postępowania na wskazany dowód lub ich grupę nie jest wystarczający do uznania, iż sąd dokonał jakiegokolwiek błędu w zakresie oceny materiału dowodowego. Nie ulega także wątpliwości słuszność tezy postawionej przez Sąd Apelacyjny w Warszawie, iż zarzut dowolnej oceny określonego dowodu czy też jego pominięcia przez sąd meriti może zasługiwać na uwzględnienie przez sąd odwoławczy tylko wówczas, gdy skutkiem takiej dowolnej oceny dowodów lub ich pominięcia są błędne ustalenia faktyczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 grudnia 2020 r., sygn. akt II AKa 111/20). Jak wskazano wyżej, Sąd Odwoławczy podzielił zasadność ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie.

Należy zauważyć, iż w niniejszej sprawie nie dano bezkrytycznej wiary wyjaśnieniom oskarżonej, gdyż analizowano te wyjaśnienia w oparciu o pozostałe pozyskane na potrzeby postępowania dowody. Zauważyć należy, że Informacje przekazywane przez D. A. (1) były logiczne i znajdowały potwierdzenie w dokumentach oraz zeznaniach świadków, a jej relacje cechowały się konsekwentnością. Sytuacja pomiędzy małżonkami została wnikliwie zbadana i przeanalizowana, co pozwoliło na wierne zrekonstruowanie stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, także w zakresie wyeksponowanym w apelacji. Przede wszystkim zostało

niewątpliwie ustalone, iż oskarżona przejawiała agresywne zachowania wobec pokrzywdzonego. Wbrew jednak twierdzeniu oskarżyciela posiłkowego, w świetle przeprowadzonych dowodów jego zachowanie wobec kobiety także wykroczało poza przyjęte ramy - wzorce postępowania.

Nie można przyjąć, że sąd I instancji nie uwzględnił wniosków opinii psychiatryczno-psychologicznej, albowiem powołuje się na nią wprost w uzasadnieniu wyroku. Wskazuje na wnioski tej opinii zarówno w części dotyczącej rekonstrukcji stanu faktycznego sprawy, jak w dalszej części – przedstawiając swoją ocenę wskazanego dowodu. Wskazane przez skarżącego stwierdzone u D. A. (1) uzależnienie od alkoholu oraz jej poziom zdolności poznawczych został przez Sąd Rejonowy poczytane za element stanu faktycznego, a także uwzględnione przy ocenie okoliczności sprawy.

Nie sposób także zaakceptować proponowanych przez oskarżyciela posiłkowego prób niekorzystnej dla oskarżonej interpretacji faktu odmówienia złożenia zeznań przez M. A. oraz B. P.. Istota gwarancji płynących z prawa do odmowy złożenia zeznań związana jest przede wszystkim z uwolnieniem świadka od dylematu, czy składać zeznania w sprawie toczącej się przeciwko osobie najbliższej, czy też zeznań takich nie składać, nie zaś z ochroną interesów oskarżonego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2004 r., sygn. akt V KK 68/04). Wyciąganie negatywnych dla oskarżonej wniosków z powodu skorzystania z nieograniczonego

osobistego prawa osoby trzeciej byłoby rażąco niesprawiedliwe.

Jednocześnie zastrzeżeń Sądu nie budzi ostrożne podejście do zeznań składanych przez osoby najbliższe wobec stron postępowania, które zdecydowały się nie skorzystać z prawa do odmowy ich składania. Czynnikiem, który może wpływać na treść tych zeznań, jest silne zaangażowanie emocjonalne w sprawę dotyczącą bliskiej osoby. Mimo obowiązku zeznawania prawdy i jej niezatajania z uwagi na swoje psychologiczne, fizyczne, a niekiedy i gospodarcze powiązania ze stroną postępowania mogą mieć pewien interes w konkretnym kierunku rozstrzygnięcia. Nie oznacza to automatycznej niewiarygodności takich zeznań, jednak fakt ten jest jednym z elementów, które powinny pozostawać pod rozważą sądu orzekającego. Jak wskazał Sąd Najwyższy - do standardowych elementów oceny zeznań świadka, jakie stanowią jego inteligencja, wykształcenie, sylwetka moralna, spostrzegawczość i stosunek do stron procesowych, dochodzi konieczność oceny, w jakim stosunku do stron procesowych pozostają poszczególne twierdzenia świadka do możliwości uzyskania korzystnej sytuacji procesowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2015 r., sygn. akt WA 1/15).

Wniosek

Zmiana wyroku sądu I instancji i wydanie wyroku skazującego wobec D. A. (1) zgodnie z tezą oskarżenia

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wskutek nieuwzględnienia zarzutu wniosek obrońcy uznać należało za bezzasadny.		
3.2.	Rażące naruszenie przepisów postępowania – art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 408 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż powyższy zarzut został sformułowany w sposób nieprawidłowy. Zgodnie z art. 438 pkt 2 k.p.k. orzeczenie ulega uchyleniu lub zmianie w razie stwierdzenia obrazy przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia. Należy zatem zauważyć, iż naruszenie reguł procedowania nie zawsze prowadzi do wydania wadliwego rozstrzygnięcia. Aby postawić skuteczny zarzut na podstawie powołanego przepisu, należy wskazać zarówno uchybienie proceduralne, jakiego dopuścił się sąd I instancji oraz wykazać możliwość wpływu tego uchybienia na treść zaskarżonego orzeczenia. Skarżący winien podnieść okoliczności świadczące o tym, iż między podniesionym uchybieniem procesowym i treścią orzeczenia zachodzi taki związek, który może powodować wpływ jednego na drugie. Niedopuszczalne jest bowiem powoływanie się na takie uchybienia,</p>		

które pozostawały zupełnie nierelevantne dla rozpoznania oraz rozstrzygnięcia sprawy. Odmiennie przyjęcie skutkowałoby rażąco nieracjonalnym ukształtowaniem postępowania odwoławczego.

Skarżący w swojej apelacji nie wyjaśnił w czym dopatruje się naruszenia art. 408 k.p.k., art. 410 k.p.k. czy art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. W uznaniu Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, iż sąd I instancji dopuścił się któregośkolwiek ze wskazanych uchybień.

Nadto naruszenie art. 424 k.p.k. w niniejszym przypadku nie mogłoby stanowić prawidłowego zarzutu apelacyjnego, gdyż ze swej natury nie może mieć wpływu na treść orzeczenia. Uzasadnienie jest bowiem aktem następczym wobec wyroku, z zasady sporządzanym w pewnym oddaleniu czasowym w stosunku do niego i wobec tego nie mogło mieć wpływu na jego treść. Rzecz (uzasadnienie orzeczenia) sporządzona później nie mogła bowiem oddziaływać na powstanie rzeczy wcześniejszej. Fakt ten dostrzegł ustawodawca, ustanawiając w art. 455a k.p.k. zakaz uchylania wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 k.p.k.

Wady uzasadnienia mogą jednak utrudnić stronom korzystanie z prawa do odwołania, a sądowi II instancji utrudnić wykonanie kontroli odwoławczej zaskarżonego orzeczenia. W takiej też sytuacji sąd odwoławczy jest uprawniony do zwrócenia akt sprawy sądowi I instancji w celu uzupełnienia uzasadnienia na podstawie art. 449a k.p.k. Jednakże w niniejszej sprawie nie

było takiej konieczności, ponieważ uzasadnienie zaskarżonego wyroku zostało sporządzone w sposób poprawny.	
Wniosek	
Zmiana wyroku sądu I instancji i wydanie wyroku skazującego wobec D. A. (1) zgodnie z tezą oskarżenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Skoro niezasadny okazał się zarzut apelacyjny obraży przepisów postępowania, mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, to brak było podstaw prawnych do uwzględnienia powyższego wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Wołowie z dnia 23 czerwca 2021 roku, sygn. akt II K 321/19	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Niezasadność zarzutów podniesionych przez oskarżyciela posiłkowego oraz trafność i zasadność rozstrzygnięcia sądu I instancji skutkowałą utrzymaniem wyroku w mocy.</p> <p>W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy wyraził trafny pogląd, że zachowanie D. A. (2) wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., lecz jej czyn nie osiągnął takiego stopnia społecznej szkodliwości, iż winien wywołać sankcję karną. Sąd trafnie uwzględnił całą sytuację faktyczną, w jakiej te znamiona zostały zrealizowane, a swoje stanowisko przekonująco uzasadnił.</p>	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II. i III.	Z uwagi na fakt, iż apelacja oskarżyciela posiłkowego A. A. nie została uwzględniona, należało nań nałożyć obowiązek poniesienia kosztów sądowych na podstawie art. 636 § 1 k.p.k.

7. PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel posiłkowy		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Umorzenie postępowania wobec oskarżonej		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana